

[Fraenkel.]

ogsaa Mænd med megen Indsigt, havner til syvende og sidst i en Doktrin eller i Doktrinens Modsætning. Disse Doktriners tørre Knogler ryger saa i Hovedet paa dem fra den anden Gruppe, og det bliver saa til, hvad man kalder „en økonomisk Debat“.

Vi har ogsaa nylig set, hvor uhyre vanskeligt det er at bryde dette. Vi har set det f. Eks. gennem de Hindringer, der er lagt Professor Wieth-Knudsen fra Trondhjem i Vejen for at blive Universitetslærer her. Grunden er den ganske simple, at han har Tendens imod et andet System end det, der her anvendes.

Nu bruger jeg Ordet „System“ — Herrerne, der kender nærmere til Sagen, maa meget undskylde, for det er blot for at bruge et gængs Ord; jeg kan nemlig ikke finde meget System i, hvad der læres her. Det er jo ikke saadan at forstaa, at vore Lærere i Nationaløkonomi skulde være daarlige Lærere eller Folk, der ingenting ved. Det er de paa ingen Maade. Men de taler altsaa indenfor Rammen af, hvad de kalder et System; men det er intet System, for der er ingen Sammenhæng; det giver ingen Forstaaelse; det giver en hel Del Udenadslære, men ingen Forstaaelse.

Jeg vil sige, at her er en god Lejlighed til at udtale en dybfølt Tak til en Institution som Carlsberg-Fondet, der jo i Virkeligheden er et Stykke frit Universitet. Vi vilde være godt hjulpsne, hvis vi ikke havde denne Fond, der dog i nogen Grad kan støtte virkelig videnskabeligt interesserede Mennesker, der ulykkeligvis eller lykkeligvis ikke er identisk med Folk, der hylder det paa Bjerget herskende System. Altsaa, naar jeg kan gaa med her, saa er det først og fremmest i Haabet om, at Ærgerrigheden ved det nye, der skal udvikle sig her, i høj Grad vil virke til, at der kommer noget nyt, ikke i Betydningen af nye Fag; det er jeg slet ikke saa forhippet paa, for jeg tror, vi navnlig i Skolen skyder en Masse Fag frem, som der reverenter talt slet ingen Brug er for, og det gælder i nogen Grad ogsaa for Universitetets Vedkommende. Nej, det er ikke nye Fag, jeg leder efter, men det, jeg leder efter, er en ny Aand, der skal komme ind i de gamle Fag. Det, jeg tænker paa, er, at naar et Fag er blevet forbenet, naar et System er blevet forbenet, skal det Menneske, som ser det, og som er i Stand til at bringe nye Spirekræfter ind i dette Fag, ikke være henvist til en Tilværelse som en Tigger, der skal gaa fra Dør til Dør for at betle sammen, hvad han skal bruge, eller være henvist til at ernære

sig ved noget helt andet end det, som egentlig ligger for ham, men han skal i det nye, der kommer op, kunne finde en Platform, hvorfra han kan tale, og hvor han kan faa Støtte til, hvad han vil skrive. Det er i Haab om en Fornyelse paa denne Maade, at jeg tager Ordet for at støtte dette Forslag til Trods for de økonomiske Vanskeligheder, der ligger i Vejen for det.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. J. Oscar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Sagen om Professor Wieth-Knudsen skal jo ikke drøftes her, men jeg vil tillade mig at protestere imod den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Fraenkel fremsatte, at det skulde være paa Grund af et bestemt System, at Professor Wieth-Knudsen ikke blev kaldet til Københavns Universitet. Jeg tror, det er ganske fejlagtigt. Jeg vil mene, at det har mange andre Forklaringsgrunde, som det ikke er værd at komme ind paa nu. Jeg synes, at vi i denne Sammenhæng skulde lade den Sag ligge, da den ikke har Betydning for Lovforslaget.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Til, hvad det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen nu sagde, vil jeg dog bemærke, at naturligvis er der mange Grunde, hvorfor man kan forkaste en Mand til en eller anden Stilling. Jeg kommer til at tænke f. Eks. paa en Grund, som netop Professor Birck har anført overfor mig. Han skulde sige noget rigtig uartigt til mig, og saa sagde han, at jeg havde tidligere været Vicekonsul. Noget saadant egentlig beskæmmende kan jeg ikke finde i det. Jeg har kendt mange udmærkede Vicekonsuler. Saa meget mindre kan jeg finde noget beskæmmende i det, som jeg aldrig har gjort 5 Minutters Tjeneste som Vicekonsul, men været Chef for Generalkonsulatet i Buenos Ayres og som Følge deraf Repræsentant for Danmark derovre. Men at man anbringer Folk som Dommere, der i Forvejen har taget Stilling til den Mand, der søger Embedet, det kan jeg dog ikke anerkende som forsvarligt. Det gør man dog ingen andre Steder. Hvilke Grunde man end kan skyde frem, saa er det dog sikkert, at Professor Wieth-Knudsens Indstilling som Økonom efterhaanden er blevet en anden end vort Universitets, og jeg nærer ingen Tvivl om, at Frygten for